

והחליף מקום כתיבתו צעיר אחרת, ומעתה ע"ש צן עיר אחרת יקרא) וכן אתה אף שהית מקודם תחת חסות ער מואב גם כן, ועתה ככנסתה תחת חסות אל כנפיו ית"ש לצדו, זה יגרום לך. שהפרס שהית צריך לקבל מאת ער מואב, הוצא עתה תחת השגחתו ית' לצד, ותשיגו גם כן פה, — וזהו ויען נעו ויאמר לה, הוגד הוגד לי, שתי הגדות, טובות עליך (א) מכל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך נהייתך נכרית בארץ מואב, ועוד ספרו לי, כי אח"כ עזבתה איך ואיך (זו ע"י) ותלכי אל עם וגו' — הנה צודאי ישלם לך ד' פעלך — כי אינו מקפח שכר כל נריה — אכן הגני להודיעך דבר חדש בזה — כי תהיה משכורתך — שלימה — לשון סילוק ותשלומין (איינגיאלט נל"א) לא מעם ד' א"י הנצחות — כי אם מר' א"י ישראל — ואמר ע"י ר"ח מה טעם? ר"ל הא"י תשיגו פה, הלא לפי שורת הדין הגנה מחויבת לשון לארץ מואב, ושמה תקבלנו, כפי אופן עבודתה בשיתוף, ע"י אחר כמשיג, יושום אשר נצח לחסות אח"כ תחת כנפיו, הגנה נמסר הפרס מאת ער מואב אלנו ית' ע"כ תוכל לקבלו נכ"ח שתהיה, והוא נכון בדרך הפשט — (ולפי דרז"ל במד"ר ע"פ עמך עמי, לצטל ע"י שלי, וא"י אלוך, לשלם לי שכר פעולתי, הנה אף כי ידעה זאת מקודם, והוא סתירה מעט אל פ"י האופן הזה יש לומר שהיא אמרה, לשלם לי שכר פעולתי מכאן ולהנא, ונעו חידש לה, כי גם צעד העבר תקבל מומט ית' וק"ל.

ז) א"י עפ"י מאמז"ל כל מה שישראל אוכלים נעוה"ז הוא צביל אמונה, והכונה בזה הוא עפ"י מה שהקשו המפרשים, על מה

שאמרו שכר מוטה צה"י עלמא ליכא, וכמז"א התנא ספ"צ דאצות ודע שמתן שכרן של לדיקים לעת"ל, וכוונת דרז"ל היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם, הא"י יה"י הקצ"ה עוצר על ציומו תתן שכרו ועל לא תלין פעולת שכיר וגו' (והנה הקרתי הקירה בזה עפ"י הידוע כי פה נויארק נמשך היום צורך ז' שעות יותר מכפי שהוא באירופיא, ולדוגמא אם הפועלים עושים ציוראפ מלאכת הצעה"צ שהוא נויארק אשר לפי מקומו עדיין לא עבר זמן השילום, אם הוא עוצר לזמן מקום הפועלים, או לא? ואם נאמר דאינו עוצר לפי שהולכין אחרי מקומו של הצעה"צ, היה מקום בזה לתרוץ הקושיא, לפי הידוע כי ציומו של הקצ"ה הוא אלק שנים, ואפילו משותלה לא חי אלק שנים, ע"כ לא שייך ציה החיוצ של ציומו תתן שכרו וגו' — אמנם נאמת נראה שלפי טעם התורה שכתבה, כי עני הוא ואליו הוא נושא את נפשו, ע"כ אזלין בזה אחר מקום הפועל ושעתו, ויש לדייק בזה לה"כ — ציומו תתן שכרו, שהולכין אחר זמן יום הפועל) אמנם תירצו בזה עפ"י הדין שארז"ל (צ"ח ק"י קי"א) האומר לשלוחו לא ושכור לי פועלים שניהם אינן עוזרים צנל תלין זה לפי שלא שכרו, וזה לפי שאין פעולתו אלנו ע"ש, ומעתה כיון שכל התורה נמסרה לנו על ידי מרע"ה שהיה שלוחו של מקום וכמז"כ תורה צוה לנו משה וגו' אם כן לית בזה משום צל תלין (ובזה יש ליבן הסמיכות של משנת כל ישראל יש להם חלק לעוה"צ למשנת משה קבל תורה מסיני, שרצו ליישן בזה לצל יקשה לכאורה מדוע יגרע ערכיו להמתין בקבלת השכר לעולה"ב, ולא לשלם כד"ת נעוה"ז — ע"ז נאה התשובה כי לא

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה